

ABONNEMENT

Pays étrangers

Pour un an : 2 Dolars

—
Edition spéciale : 3 Dolars

ADRESSE

«Idjtihad» Constantinople

—
Téléph : 20865

xxviième ANNÉE

1 Juillet 1932

İÇTİHAT

Türkçe ve Fransızca

İLMİ, EDEBİ, İKTİSADİ

No : 348

ABONNEMAN

Seneliği (24 Nusha) Türkiye

için: 2 1,2, Â'lâ kâğıdı

5 liradır

ADRES

—
Cıgaloğlunda İctihad Evi

—
Tarihi Te'sisi :

1904 — Genève

Yirmi yedinci sene

1 Temmuz 1932

G.Le Bon un şakirdi irfanı olan Herriot ietima'î Psychologie yi bilir.Türkiye dostluğunun kıymetini bilmesi de bu bilgileri arasındadır. İlim ve fikir recülü Herriot nun hükûmeti zamanında bu iki vatan arasında açılacak ve artacak ruh ve fikir cereyanlarını şimdiden görüyorum . Bu

bence hayli büyük sürur ve tesellidir. Fransadan zulmet ve bürudet değil, nur ve hararet beklenir: **Paris** e Ville de lumière isminin verilmiş olması hikmetsiz değildir.

19 Haziran 1932 Dr. Abdullah Djev ^{et}

Halk için hıfzıssıhha sütunu :

SIHHAT YOKLAMASI

Her ne kadar sıhhatı umûmiyenin ilerlemesi itibarile bazı memleketler diğerlerine nisbetle daha fa'ik bir mevki'de bulunuyorsa da yine en ileride gidenlerin bile senevî hastalık ve ma'lûliyyetlerin tedavisine sarf ve tahsis ettikleri 'azim para miktarına bir göz atılırsa insan hayretler içinde kalır .

İşte İngiltere hükûmeti senevî bu uğurda 22 milyon sterlin sarf ediyor.Halbuki bu memleket ahalisi en çok sıhhi şera'it içinde yaşamak terbiyesini görmüşdür. Bu itibarla burada her yerden ziyade bu hastalıklar ve illetlerin önüne geçilmesi mümkün ve bu masraflardan korunulması kabildir . Filhakika bu gün her yerde böyle sıkıntı ve ıztırlardan bir çoğunun önüne geçilmesi mümkün ve kolay olmaktadır. Bu günkü medeniyet hayatına mahsus illetler ve rahatsızlıkların ekserisi yanlış ve sıhhi olmayan yaşama yolları ve kusurlu beslenme usulleri ta'kid edilmesinden ileri gelir.

Yanlış beslenmek, lüzumundan fazla yemek, pek çok veya pek az hareket etmek, temiz havadan mahrum bulunmak , elem ve kederler hasılı pek basit hıfzı sıhhat ka'idelerini bilmek her türlü fenalık, rahatsızlık ve bed bahtlığın sebeplerindendir. İşte bütün bunların önüne geçmek mümkündür. Bunun için de hiç olmazsa senede bir kere vücudunu mu'ayeneye tabi tutmalı , ya'nî sıhhat yoklaması yaptırmalıdır.

Mes'ele bir ferdin hayatı veya vuku'ı ve fatı nokta'î nazarından tedkik edilirse ne derece sayanı te'emmül olduğu derhal anlaşılır . Çok

def'a vapura veya tirene yetişmek için koşan veya şiddetli bir hareket yapan yaşlıca bir kimsenin ansızın düşüp öldüğü görülür. Bu hareketleri yapmak kendisi için muzır ve tehlikeli olduğunu bilüb de yapmasaydı elbette bu adamın kalb ve damarları patlamaz ve bir kaç seneler daha yaşamış olurdu.

Nice kırık dökük ve sıhhatları bozuk zayıf kimseler varki her günkü hayatlarını arızasız geçirirler ve alil ve mariz olmalarına rağmen faydalı işlerde görürler ve hayattan her türlü nasiplerini alırlar, zirâ bunlar her şeyden evvel sıhhatlarına dikkat etmek lâzım olduğunu ve zararlı şeylerden kendilerini korumak icab ettiğini pek iyi bilirler, halbuki kendilerine nisbetle pek kuvvetli diğer bir yaş arkadaş kendi kuvvetine güvenerek hiç bir şeyden sakinmaz, korkmaz ve çekinmez bir halde yaşadığı için tehlike ve zararlara karşı hiç bir ihtiyatta bulunmaz . Bu sebeble daha çabuk kazalara uğrar ve zayıf, alil kimselerden daha evvel ölür. İşte bu hastalıklar ve tehlikeler hep cehalet yüzünden vuku'a gelir; biraz akıl ve basiretle hareket etmek sayesinde önüne geçilmesi pek kolay olan bu türlü felâketlerin böylece devam edüp gitmesi doğrusu bu günkü medeniyet için hacaleti mucibdir .

Kendisini bir haftada iyi edemediği için doktora kabahat bulan bu gibi kimselere kendisini, sıhhat ve hayatını senelerce ihmal ettiği için asıl kabahat kendinde olduğunu hatırlatmalıdır. Doktorun asıl hakiki vazifesi hastalığı

tedavî etmek-değil, hastalığa mani' olmaktır.[1] Senede bir kere vücudunu sıhhat yoklamasına tabi' tutan kimse yalnız Verem ve Kanser gibi hakikî mu'avenet zamanının geçirilmemesi mat-lup olan hastalıklardan kurtulmuş olmaz , aynı zamanda haddi zatında ehemmiyetsiz ve fakat

devamları halinde hayatımızı bozan hayat kuv-vetlerini kıran nihayet rahat yaşamamıza engel olan bir çok hastalıklardan dahi kurtarıma - masına hizmet eder.

Büyük Ada

Dr. Şükrü

EDEBİ TAHLİL VE TENKİD SÜTUNU

SAN'ATKÂRLAR

Yazan : Nahid Sırrı B. S. 56 Bürhanettin Matba'ası 1932

San'atkarlar, üç küçük hikâyedir. Birinci hikayenin adı : **Şa'ir Necmî Efendinin Bahar kasidesi** dir. Şa'irin zevcesi Gülfam Hanım, bir kadı asker kızıdır , zamanına göre iyi tahsil görmüş ve bir az cadalos bir kadın .

Şa'irin geliri yok, kazancı yok. Vak-tile kadı asker in lutfunu görmüş fakat ciğeri iki para etmez bir rüşvet alıcı ve rüşvet verici, dalkavuk , kof

bir adam Sadrıâzam oluyor . Şa'inin zevce-si , kocasının sa'rlığından istifade etmekde isti'câl ediyor. Yeni sadrıâzam için bir kaside yazmaya kocasını tabrik ediyor, ısrar ediyor . Necmî Efendi izzeti nefis sahibidir , şa'irdir . Zevcesine « olur, Gülfam olur yedi kat yerin dibine girmeye lâayık olan bu herifi arşı a'laya çıkarırım » diyor. Fakat şa'irin gönlünün ira-desi kendisinin iradesinden çok yüksek; zorâki bir kaside yazıyor , Sadrıâzama götürüyor .

[1] Çinliler, a'ile tabiblerine mu'ayyen miktarda bir ma'aş verirler. A'ilede hasta bulunmadığı müddetce bu ma'aşları muntazamen te'diye ederler. Evden a'ileden biri hastalanınca a'ile tabibinin ma'aşı kesilir ve hasta eyi oluncaya kadar tabib ma'aşsız hizmet eder ve evde artık hasta bulunmayınca ma'aş te'diyesine başlanır . Çinlilerin bu pek ma'nal adetini kırk sene evvel bir mecmu'ada okumuşduk .

[İctihat]

Sadriâzam okuyor, beğenmediği ya'ni bekle-diği kadar dalkavukluk bulmadığı his olunuyor. Küçük bir miktarda bir ca'ize ya'ni kaside bahşışı veriliyor, evine avdet ediyor, kapıda sabırsızlıkla bekleyen zevcesine aldığı para

kisesini veriyor . Kisenin küçüklü-ğünü gören Gül-fam Hanım şa'iri azarlıyor. Bu para ile bir müddet geçiniyorlar ; pa-ra bitince kadı asker kızı kü-

İDÉAL HURRİYYET

- Naci Paşaya ihda -

Ölmek vardı, ayrılmak yokdu peymanımızda,
O başlamanın sonu böyle mi olacaktı ?
Sıcak muhabbetimle seni her tefekkürüm
Birer nağme olurken dudaklarımı yakdı.

7 Haziran 1931 A. D.

pesini satmak mecburiyyetinde bulunduğu bir sırada aynı Sadriâzam bir yalı yap-dırıyor, bu yalı münasebetile bir kaside yazmak fırsatı hasıl oluyor , Gülfam Hanım kocasını tazyika ba'lıyor. Şa'ir kasideye medhal olarak bir bahar tasviri nazm ediyor , bahar, şa'ire ilham kapısını alabildiğine açıyor , yazıyor , yazıyor, Gülfam, kocasının coşkuu yazdığını memnun olarak , tarassud ediyor. Bir aralık tekrar şa'irin odasına giriyor. Kâğıdların ortaya saçıldığını görüyor, bunları topluyor. Okuyor, hakikaten bir şah eser olduğunu anlıyor. Fakat Sadriâzama da'ir bir kelime bile bulunmadığını görüyor .

Kadın « Efendi kasdın beni deli etmekmi , Paşanın ismini bile yazmamışsın » diye bağı-rıyor . Fakat sonra « hayret ve dehşetden göz-leri büyümüş elleri fena bir rü'yayi itmek ister